

«Τα βήματα που κάνεις για την αγάπη του αδελφού τα έχω μετρημένα...»

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Υποτακτικός κάποιου Γέροντα έμενε σε μια καλύβα δέκα μίλια μακριά από τη Σκήτη. Μια μέρα θέλησε να τον ειδοποιήσει ο Γέρων να έλθει να πάρει το ψωμί του. Ύστερα όμως σκέφθηκε : Για λίγα ψωμιά να κάνω τον αδελφό μου να περπατήσει δέκα μίλια ; Ας του τα πάω μόνος. Έβαλε το ταγάρι στον ώμο και ξεκίνησε. Πηγαίνοντας, σκόνταψε σε μια πέτρα κι έκανε τέτοια πληγή στο πόδι, που ήταν αδύνατον να σταματήσει το αίμα. Από τον υπερβολικό πόνο που ένιωσε άρχισε να κλαίει.

- Γιατί κλαίς, Αββά ; Άκουσε πίσω του μια γλυκιά φωνή να τον ερωτά.

Έστρεψε το κεφάλι και είδε έναν ωραίο Άγγελο. Δεν φοβήθηκε όμως, αλλά του έδειξε με το δάκτυλο την πληγή.

- Παύσε να κλαίς γι' αυτό το τιποτένιο πράγμα, τον επρόσταξε ο Άγγελος. Τα βήματα που κάνεις για την αγάπη του αδελφού τα έχω μετρημένα και θα πάρεις την αμοιβή σου από τον Θεό.

Ο Γέροντας πήρε θάρρος και συνέχισε το δρόμο του. Από τότε προθυμοποιήθηκε να εξυπηρετεί τους αδελφούς.

Μια μέρα πήρε ψωμιά να τα πάει σ' άλλον Ερημίτη που έμενε πολύ πιο μακριά. Συνέβη όμως να έρχεται κι εκείνος με τον ίδιο σκοπό και συναντήθηκαν στο δρόμο.

- Αδελφέ μου, είπε πρώτος ο Γέροντας, με κόπο απέκτησα ένα μικρό θησαυρό και πρόλαβες εσύ να μου τον πάρεις.

- Μήπως η στενή πύλη χωράει μόνον εσένα, Αββά ; Κάνε λίγο τόπο να περάσωμε κι εμείς, του αποκρίθηκε ο Αελφός.

Ενώ έλεγαν αυτά, ήλθε πάλι ο Άγγελος και τους είπε :

- Αυτή η φιλονικία σαν ευωδιαστό λιβάνι ανεβαίνει στον ουρανό.

ΠΗΓΗ : ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ, ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΣΟΦΙΑ, εκδ. «ΛΥΔΙΑ», Θεσσαλονίκη 1987, σ. 21 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr